

Казвате: Ами, ако отида до телефона и нищо не ми отговорят? — Ако имате права мисъл, прави чувства и прави действия, непременно ще ви отговорят. Има редъ факти въ живота, които показватъ, че Божественото работи, но не чрезъ детински умове, но чрезъ философски умове, които мислятъ право. И чрезъ детски умове може да работи Божественото, но умове на разумни деца, които по сърце сж деца, а по умъ мъже. Такова дете, такъвъ синъ знае, че баща му никога не лъже. Той знае, че баща му е честенъ и никога не го поставя на изкушение. Той изисква отъ баща си толкова, колкото въ дадения моментъ може да му даде. Който постъпва по този начинъ, той ще разбере, че великата Истина се проявява въ живота и обединява всички разумни хора въ едно. Ако се допитате до тази Истина, вие ще разберете, защо и за какво ставатъ всички нѣща въ живота. Какъ ще се допитате до тази Истина? Чрезъ нѣкоя разумна душа. Обаче, ако подложите нейнитѣ знания на критика, тя веднага ще се отегли и ще ви остави сами да носите последствията си. Всички трѣбва да знаете, че свѣтътъ не е създаденъ отъ насъ. Този свѣтъ е съществувалъ преди насъ, а ние сме съработници въ него. Ако допуснете, че нѣщата въ свѣта ставатъ и по единъ, и по другъ начинъ, вие сте на кривъ пѣтъ.

Питамъ: може ли да се нарече герой онзи, който не е проявилъ никакво геройство? Трѣбва ли да се украси онзи, който не се е проявилъ като герой? Въ съвременното общество, когато млада мома се жени, турятъ вѣнець на главата ѝ, букетъ въ ржцетѣ ѝ, огърлица на врата ѝ, безъ да е проявила нѣкакво геройство. Какво геройство ще прояви тя? Че ще роди нѣколко деца. Не е достатъчно само да роди нѣколко деца, но тя трѣбва да ги възпита, и то така, че да внесе въ тѣхъ прави мисли, прави чувства и прави действия. Тя трѣбва да ги възпита така, че единъ день тѣ да бждатъ признати за герои отъ цѣлото човѣчество. Ако направи това нѣщо, тя заслужава вѣнци, букети, огърлици; ако не го направи, нищо не заслужава. Вѣнци, букети се даватъ само на герои. Огърлици, прѣстени се турятъ само на герои. Докато не е станалъ герой, човѣкъ може да носи прѣстенъ и огърлица, но ще знае, че това е по задължение само, а не по заслуга. Прѣстенъ се дава на човѣка само за геройство, да се знае, че той е извършилъ нѣщо велико въ свѣта. Всички хубави работи въ свѣта се даватъ само на ония, които сж готови, при всички условия